

[illegible]

וְעָלִיו עַל רֶבֶן יוֹחָנָן
וְקָרָא וּמִשְׁנָה גְּמָרָא הִלְכוֹת וְאַגְדוֹת דְּקִדּוּקֵי תוֹרָה
וְחֻמְרוֹרֵין וְגִזְרוֹת שְׁוֹת וְתַקּוּפוֹת וּגְמִטְרִיאוֹת וּמִשְׁלוֹת
לִים שִׁיחַת שְׂדִים וְשִׁיחַת דְּקָלִים וְשִׁיחַת מִלֵּאכִי
קָמֵן דְּבַר גְּדוֹל מַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה וְדִבְרֵי קָמֵן הוּיּוֹת דְּאַבְיִי
יְלֵהֲנַחֵל אוֹחֲבֵי יֵשׁ וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אִמְלָא וְכִי מֵאַחֵר
שֶׁבְּכוֹלֶם עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה אָמְרוּ עָלָיו עַל יוֹנָתָן בֶּן
סֵס בְּתוֹרָה כָּל עוֹף שְׁפוּרָה עָלָיו נִשְׂרַף: **מִתְנִי** יְהוֹמֵר
אֵינוֹ נֶאֱמָר יִיטוֹל עִמּוֹ בַּחֲלָקִין מֵת יִחְזוֹר נִכְסִים
מִמָּקוֹם אַחֵר יִירְשׁוּ אַחֲרָיו עִמּוֹ: **גְּמ'** זֶה בְּנֵי נָאֵן לִמְאִי
וְאָמַר שְׁמוּאֵל לִיּוֹרְשׁוֹ יִלְפָטוֹר אֶת אֲשֶׁתוֹ נָאֵן הַיּוֹם
לִיּוֹרְשׁוֹ

ויעצר על דעת הנותן וגם ההקדש לא חל וה"י כיון שעצרת
דבדרי המת המתנה אינה מתנה והחזרה אינה חזרה כי התם
דמתנה צטילה וגם ההקדש לא נתפס. ומיהו לא דמו דהתם פריש
ליה בהדיא ואינן לפניך אלא ע"מ שיצא אצלו ויאכל בו אבל הכא
אם לאו אי אתה יכול
אמר הטיח עלי בן
עוזיאל ⁽⁶⁾ מעיקרא מ
דבית חורון דתנן
באחד שהיה אביו
והיה משיא בנו ואמר
וסעודה נתונין לך
[אלא כד⁽⁷⁾] שיבא אב
אמר לו אם שלי
לשמים אמר לו לא
שתקדישם לשמים
את שלך אלא שתהיה
ושותין ומרצין זה
בראשו אמרו חכמים
שאם הקדישה מוקדש
רבנן שמונים תלמידים
שלשים מהן ראויים
כמשה רבינו שלשים
לחן כמה כיהושע
גדול שבכולן יונתן
רבן יוחנן בן זכאי
בן זכאי שלא הניח
ודקדוקי סופרים וקלי
כובסים ומשולות ש
השרת ודבר גדול ודב
ורבא לקיים מה שנא
דקמן שבכולם בן גדול
עוזיאל בשעה שיושב
זה בני נאמן זה אה
למקומן נפלו לו נכסים
הלכתא אמר רב יהוד

למת לו מתנה גמורה וקאמריין הם דכלל דסיפא קאמי לאתו
מקבל מתנה שלך והיא אינה מתנה נמלאת חוטאין ונהנה זה משל זה
ששם הקדישה מוקדש אינה מתנה. כלומר כל מתנה שאין דין זה
לדעתו שע"מ כן נתנה לו שלא יקדישה. ולעיל נמי גבי הורא שמי
לננינו נתן לו ויונתן סבר כיון דסתמא יבא הויא מתנה לעשות
הדור ראי' לך: **שעמוד להי חמה ירושע**. ולמה נמי עמדה חמה דני
החוטאין כל כך כמשה תלאן ביהושע: **גמרא**. סברה המשיטות
ההלכה למשה מסיני: **הגדוף**. מדרשי פסוק כגון נחומא וצ"ר ויק
מיניה" דם השרץ: **דקדוקי סופרים**. כגון גזירות שגורו חכמים שלא י
בגונו יליף קימה קימה עפרון (קדוש דף 3). **קפופות**. מולד הלצה
יראה ראה נטמה (שם דף קה): **ומשנות כובסין**. כורך יש זה לל
משל ומלליה (משל יב): **שיחא שדים**. להשביעם ונפקא מינה לעשות
כדרכיה צטלמה עפרון (קדוש דף 3). **שיחא מלאכי ש**
ששקסו בשניות וצריכות טובא ומירלוס: **להנחיל אובסי יט**. עולמו
גדול שכולם על אחס כמה וכמה. להצין דבר מתוך דבר יעוררו
הלכתא: זה אחי אינו נאמן. להורישו עם אחיו שהרי אינו מצריך
ללמד הספק ויש להן לחלוק ג' שדות זה נוטל שדה ומתנה חה נוטל
שדה דהי קאמר ליה ודאי אחי אתה ויש לך ליטול שדה אחת
ואחאי הוא הבא לך ראה וטול: **מס**. הספק: **יחורו הנכסים**. שנת
הירושאים עמו דלמל להו האי הרי החוקתם צמלה הראיה לו לש
השאל בתורת דבר ישנה בידים ועמה מירשו אותו חלק מן הדין
ונפלה לו ירושה. לספק בחיי ממוקם אחר או קנה נכסים ועכשיו ממו

[illegible]